

Wprowadzenie do tekstologii i edytorstwa - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do tekstologii i edytorstwa
Kod przedmiotu	08.9--FiPID-WTE-S21
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Filologia polska
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Radosław Sztyber, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	-	-	Egzamin

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zapoznanie Studenta z zasadnością grupy czynności tekstologicznych (o charakterze badawczym i warsztatowym) oraz ich istotą podejmowanych przez wydawcę, których finalnym efektem winno być poprawne wykonanie krytycznie opracowanej (re)edycji dzieł(a) bądź innej (prostszej) jej formy. Zamierzenie to podczas cyklu wykładów planuje się osiągnąć poprzez prezentację najistotniejszych (w zakresie opisywanego przedmiotu) zagadnień, np.

- a) zjawisk oraz precyzujących je definicji,
- b) narzędzi badawczych tekstologa i wydawcy,
- c) proces ustalania kanonicznej postaci tekstu (z ewentualnym uwzględnieniem odmianek), ale i jego (w razie wątpliwości) atrybucji,
- d) osiągnięć edytorskich oraz potknięć czy intencjonalnych wypaczeń (fałszerstwa),
- e) typy wydań (incydentalne, serie wydawnicze, naukowe, popularne, komentowane).

Wymagania wstępne

Ogólne pojmowanie sztuki edytorskiej (tu: z pominięciem umiejętności rzemieślniczej) i świadomość potrzeby jej kontynuacji - w rozumieniu tradycyjnym i nowoczesnym - na różnych poziomach kompetencyjnych (od wydawcy materiałów użytkowych po publikacje naukowe).

Zakres tematyczny

1. Terminologia tekstologiczna i edytorska.
2. Metodologia i szkoły wydawnicze.
3. Problemy i dylematy wydawnicze.
4. Rodzaje edycji oraz ich organizacja.
5. Zasady wydania.
6. System publikacji (przekazu piśmienniczego).
7. Przegląd wybranych osiągnięć wydawniczych.
8. Konteksty dzieł.
9. Komentarze: językowy, rzeczowy.
10. Organizacja publikacji.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, problemowy, również konwersatoryjny. Dyskusja dydaktyczna, metoda analizy i twórczego wykorzystania dobrych (docenionych) wzorców.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student operuje na poziomie rozszerzonym terminologią z zakresu filologii polskiej w języku polskim w odniesieniu do opisu zjawisk edytorskich oraz tekstologicznych.	• KEP2_W02	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student skutecznie rozpoznaje zależności między językoznawstwem i literaturoznawstwem oraz innymi dyscyplinami nauki na poziomie umożliwiającym interdyscyplinarną i multidyscyplinarną pracę ze specjalistami z innych dziedzin nauki.	• KEP2_W13 • KEP2_W23	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład
Student efektywnie wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i użytkuje informacje z wykorzystaniem literatury naukowej i poddaje je uzasadnionej metodologicznie krytyce.	• KEP2_U01	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład
Student rozważa zasadność i walory nowych koncepcji edytorskich, w efekcie gotów jest do zmiany własnej postawy w świetle dostępnych danych i argumentów.	• KEP2_K02	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład

Warunki zaliczenia

Obecność podczas zajęć (a), aktywność w dyskusji ich trakcie (b), oraz zaliczenie egzaminu pisemnego w zakresie określonym w sylabusie (c).

Ocena końcowa: 1. przystąpienie do egzaminu - tu konieczne jest spełnienie warunków (a) i (b); 2. uzyskanie minimum 51% pozytywnych not z egzaminu.

Skala: 51-60% - dostateczny; 61-70% - dostateczny z plusem; 71-80% - dobry; 81-89% - dobry z plusem; 90% - bardzo dobry.

Literatura podstawowa

Bieńkowska B., Chamerska H., *Tysiąc lat książki i bibliotek w Polsce*, Wrocław 1992.

Bieńkowska B., *Książka na przestrzeni dziejów*, Warszawa 2005.

Encyklopedia wiedzy o książce, Wrocław 1971.

Furmanik S., *O interpunkcji w drukach staropolskich*, „Pamiętnik Literacki” 1955, z.3-4.

Górski K., *Tekstologia i edytorstwo dzieł literackich*, Warszawa 1978.

Grześkowiak R., *Barokowy tekst i jego twórcy. Studia o edycji i atrybucji poezji „wieku rękopisów”*, Gdańsk 2003.

Jak wydawać teksty dawne, red. K. Borowiec, D. Maslej, T. Mika, D. Rojszczak-Robińska, Poznań 2017.

Jodłowski S., *Losy polskiej ortografii*, Warszawa 1979.

Karpiński A., *Tekst staropolski. Studia i szkice o literaturze dawnej w rękopisach*, Warszawa 2003.

Klemensiewicz-Bajerowa I., *Modernizacja pisowni w tekstach z pierwszej poł. XIX w.*, „Pamiętnik Literacki” 1955, z. 3.

Loth R., *Podstawowe pojęcia i problemy tekstologii i edytorstwa naukowego*, Warszawa 2006.

Magnuszewski W., *Fraszka „Na Barbarę”, czyli o „szlachetnej nierządnicy”, „Litteraria”* 1993, t. 24.

Marszałek L., *Edytorstwo publikacji naukowych*, Warszawa 1986.

Mikulski T., *Ród Zoilów. Rzecz z dziejów staropolskiej krytyki literackiej*, Kraków 1933.

Muczkowski J., *Zbiór odcisków drzeworytów w różnych dziełach polskich w XVI i XVII wieku odbitych a teraz w Bibliotece Uniwersytetu Jagiellońskiego zachowanych*, Kraków 1849.

Osuchowska B., *Poradnik redaktora i autora*, Warszawa 2005.

Pelc J., *Obraz – słowo – znak. Studium o emblematyce w literaturze staropolskiej*. Wrocław 1973.

Pelc J., *Zbigniew Morsztyn. Arianin i poeta*, Wrocław 1966

Sowiński J., *Polskie drukarstwo. Historia drukowania typograficznego i sztuki typograficznej w Polsce w latach 1473-1939*, Wrocław 1996.

Sarnawski J., *Praca wydawcy naukowego*, Wrocław 1980.

Szyber R., *Do zoila nie-zoila, bo Gryzoslawa*, [w:] *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego. Seria Filologiczna. Historia Literatury*, red. M. Nalepa, Rzeszów 2010, z. 65.

Szyber R., *Na marginesie i wokół zagadkowego rebusu z 1621 roku*, „Filologia Polska. Roczniki Naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego” 2015 (1).

Szyber R., *O książce o książce. Barbara Osuchowska. „Poradnik autora, tłumacza i redaktora”, Warszawa 2005*, [w:] *Między słowem a obrazem*, red. K. Smużniak, Zielona Góra 2007.

Sztyber R., *Tuz, kralka, wyżnik, niżnik i inne karty. Dwa barokowe zabytki literacko-plastyczne*, Zielona Góra 2009.

Sztyber R., *Z zagadnień edytorstwa elektronicznego*, [w:] *Prace edytorskie (I)*, red. K. Grabias-Banaszewska, S. Kufel, Zielona Góra 2009.

Szwejkowska H., *Książka drukowana XV-XVIII wiek. Zarys historyczny*, Warszawa 1980.

Trzynadłowski J., *Edytorstwo. Tekst, język, opracowanie*, Warszawa 1978.

Wich U., *Tajemnice warsztatu twórców polskiej poezji mnemotechnicznej (od XIV do XVIII wieku) na przykładzie akrostychu i chronostychu*, „Acta Universitatis Lodzensis. Folia Litteraria Polonica” 2010 (13).

Wolański A., *Edycja tekstów. Praktyczny poradnik*, Warszawa 2008.

Wydra W., Rzepka W.R., *Z dziejów literatury i kultury staropolskiej. Studia o książkach i tekstach*, Poznań 2017.

Wydra W., *Władysław z Gielniowa. Z dziejów średniowiecznej poezji polskiej*, Poznań 1992.

Zasady wydawania tekstów staropolskich (Projekt), red. M.R. Mayenowa, Wrocław 1955.

Żbikowska-Migoń A., *Historia książki w XVIII wieku*, Warszawa 1989.

Literatura uzupełniająca

W razie potrzeb.

Uwagi

Jest to przedmiot obowiązkowy w ramach specjalności *edytorstwo*.

Zmodyfikowane przez dr Krystian Saja (ostatnia modyfikacja: 11-05-2022 14:41)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ